

SOČA

(Večerno izdanje.)

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak terek, četrtek in sobota, jutranje izdanje popoldne, večerno izdanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogi ter s „Kazipolom“ ob novem letu vsak po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 „ 60 „ 3-30
četr let 3 „ 40 „ 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMORCA“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

„Soča“ in „Primorca“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solški ulici in Jellersitz v Ninski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. popoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.
Neplačanih pisem ne sprejemlje ne uredništvo ne upravnistvo.

Oglasi in poslanice
se računajo po polit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnina in oglase je plačati loco Gorien.
„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovansko knjižnico“, katera izhaja mesečno v sponidih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vseslobo 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. polit-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. lv. Meljavec) tiska in zal.

VABILO.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke vabi vse gospode volilne može, zaupnike in sploh somišljenike na

volilni shod

v nedeljo dne 16. t. m. ob 2¹/₂ popoldne v prostorih gostilne g. L. Mahorčiča v Sežani.

Dnevni red:

- 1.) Razgovor o položaju.
- 2.) Kandidata za V. in IV. kurijo.

Ker bo ta shod velike važnosti za ves Kras, pričakuje izvrševalni odbor obilne udeležbe somišljenikov.

V Gorici, 12. decembra 1900.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke.

V znamenju strahovanja in pobijanja.

„Gorica“ od torka dne 11. t. m. je priobčila uvodni članek „Naš narod, naš ponos“, v katerem se ozira po dokontanih prvotnih volitvah po deželi okrog, trdi, da klerikalna stranka je zmagala pošteno ter da se „Sloginemu“ kandidatu ne bode treba sramovati zmage pri belem dnevu. Pravi, da večini naroda se sme dati spričevalo dostojnosti, ker je znalo brzdati svojo kri ter ni omadeževalo imena svojega kandidata z nevednimi dejanji, kakor so: prodajanje glasov, surovo obnašanje, pretepanje in prelivanje človeške krvi, slepenje, žuganje, iztirjavanje dolgov, odpuščenje iz dela itd. Potem pa udari „Gorica“ na veliko struno ter zapoje: S kako zavestjo naj nosi poslanec svoj mandat, ako si ga je pridobil z omenjenimi sredstvi, ako se drži njegovega poslanskega imena prelita človeška kri ali druga nečastna in nečuvna dejanja? Ali bi mogel z mirno vestjo izvrševati svoj mandat, ako si ga je izsilil iz naroda tako rekoč — s krvavim bičem. Mesto, da bi se veselil svojega mandata, morala bi ga peti vest, kakor da je

storil veliko hudodelstvo na svojem narodu, ker je sprejel mandat. Na to omenja opetovano, da klerikalna stranka je zmagala s poštenjem, predrzne se celo trditi, da na mnogih krajih ni bilo najmanj njihove agitacije itd.

Ko prečitaš navedeni članek v „Gorici“ ter veš, kako reči stojé dejanski, ali se ne spomniš slovečega narodnega pregovora: Rečem ti, da mi ne porečeš, in ali ti ne pride na misel tisti tat, ki je kričal za drugim človekom, da je ukradel ter naj ga primejo, sam pa se je zmuznil za voglom?!

Don Antonio! Ali Vas ni preletel čut srama, ko ste čitali ali celo sam napisali imenovani članek, Vi, gospod vitez, ki si kandidat v peti kuriji ter živite v domišljiji, da že letate po Gorici z mandatom v žepu? Ko bi bil tak čut še mogoč, gotovo bi bil Vas obšel — — —

Še predno so bile določene volitve volilnih moži, je začela klerikalna stranka, na čelu jej večina duhovnikov, delati za volitve in uplivati na ljudstvo na vse mogoče in nemogoče načine. Naše cerkve so spremenili, izvzeli po krajih, kjer so naprednjaki tako odločilni, da si duhovniki tega ne upajo, v volišča, kjer se je govorilo le o volitvah, upletaje med nje vero, čes, da je v nevarnosti, in cerkev, katero hočejo kar podreti ti naprednjaki, ako zmagajo pri končnih volitvah. Raz lece in spred oltarjev so spuščali na verne poslušalce hudiče, da bi jih bilo skoro zmanjkalo v peklu, strašili so z večnim ognjem v peklu itd. Tako je bilo na leci, tako pred oltarjem, tako so uplivali v spovednicah, posebno na lehkoverne ženske, in te na moške, tako je bilo na volilnih shodih. Sad takega strahovanja se je prikazaval na volilnih shodih, kjer je tisti del ubogega ljudstva, ki se je dal preslepiti brezvestnežem iz farovža, začel podivjavati in besnati proti naprednjakom. Prikazovali so se prvi pojavi pretepanja, učitelja iz Višnjevika pa so bili vrgli celo na cesto, potem ko so ga pretepli.

Prislo je še hujše. Čim bolj so se približavali volilni dnevi, tim hujša je bila gonja in tim večja napetost med pristasi klerikalne stranke. Začelo je novo grozjenje: odpuščenje posojil (Št. Peter), odpuščenje iz službe (Lokavec), podkupovanje (Kal, Kojsko-

Kozana) in kdo vé še kje drugodi, da prislo je strahovanje celo tako daleč, da se je v izvestnih krogih namigavalo volilcem: Glejte, kako boste volili; imate dečka v goriški soli!

Duhovniki so napeli vse svoje moči, kar so jih imeli še v zalogi. Poleg neprestane trditve, da je vera v nevarnosti, so zapustili oltar in zakristije, pozabili na ženine in neveste ter na mrlice, edino le v namen, da so mogli stati na voliščih ter ljudstvo strahovati. Širke in polne farovške kleti so se odprle, pilo se je na vse pretege, delilo denar, v Oseku je moral celo zvon na pomoč pri volitvah, vmes pa se je dražilo in hujskalo, da je bilo groza!

Razdivjanost je narasla do vrhunca, prislo je do pretepanja in pobojev. Farovška gonja je začela žeti svoje triume. Marsikateri naprednjak je obentil na volišču ali drugodi pest klerikalnega podivjanca, v Dornbergu naši ljudje niso več varni svojega življenja, vrhunec podivjanosti pa je vskipel na Krasu. Zadnjič smo poročali, da volilna borba v Povirju je bila strašanska tako, da so klerikalci, verne dušice tamošnjega župnika, kamenjali celo starega župana Kocjana. Kar se je zgodilo pa v Skopem, presega vse meje. Prosimo, čujte poročilo:

„Antona Živca iz Skopega so smatrali klerikalci za glavnega agitatorja narodno-napredne stranke. Napadli so ga, ko je šel mimo gostilne, kjer so rjovel, in ga hudo pobili. Brat njegov Andrej, star nad 40 let, doznavi, da ga tepejo ti suroveži in vlatijo po tleh, je pritekel, da ga reši. Anton Živec, dasi močan, se ni mogel ubraniti, bil je nesrečen, ali njegov brat Andrej še nesrečnejši. Kakor stekli, so padli po njem ter so z rezilom vsega porezali po glavi, mu jedno oko popolnoma izfaknili, tako, da je imel luknjo tam, kjer je bilo oko, in poleg njega so pobili hudo še nekoga drugega, ki je bil tudi naš. Vsa reč je bila naznanjena takoj orožnikom, ki so prijeli še tisti večer 7 hudodelnikov. Andrej Živec pa je moral nemudoma v tržaško bolnišnico, kjer so mu oko zašili, da bode manjša luknja; na ostalih ranah po glavi in ostalem životu je upanje, da ozdravi, čeravno so bile smrtno-nevarne. Ostala dva ranjenca zdravi zdravnik doma.“

Povdarjamo, da vsa naša poročila in dopisi o farovski gonji, o voliščih, o prizorih v cerkvi itd. so potekla iz rok povsem verodostojnih moži, z večine naših zaupnikov, da tako ista nam predočujejo pravo sliko volilnega boja. In proti temu prihaja na dan „Gorica“ po svoji stari navadi z lažjo in zavijanjem, in predrzne se napisati še tak članek, kakor stoji v njeni zadnji številki.

Gosp. vitez dr. Gregorčič! Kako more reči Vaše glasilo „Gorica“, da ste zmagali pošteno, da se „Sloginemu“ kandidatu ne bode treba sramovati zmage pri belem dnevu, kako more dajati svojim pristasem spričevalo dostojnosti, ko so vendar počeli take reči, kakoršne smo popisali na podlagi golih dejstev? Kako morete reči, da so znali Vaši pristasi brzdati svojo kri v burnih trenutkih ter da niso omadeževali imena svojega kandidata, kateri ste Vi, z nevednimi dejanji, to je, s prodajanjem glasov, s surovimi obnašanjem, pretepanjem in prelivanjem krvi, slepenjem, žuganjem, iztirjavanjem itd.? Kako morete trditi kaj takega, ko vendar veste, kaka je istina? Gosp. doktor in vitez! S kako zavestjo more nositi poslanec svoj mandat, ako si ga je pridobil s takimi sredstvi, ako se drži njegovega poslanskega imena prelita človeška kri? Ali more tak poslanec z mirno vestjo izvrševati svoj mandat, ako si ga je izsilil iz naroda tako rekoč s krvavim bičem? — Vaš list obsoja prav tista dejanja, katerih se je zagrešila klerikalna stranka, podtikaje jih seveda naprednjakom, ter prihaja potem do vsklika na narod: Odgovori, v koliko se smeš zanašati na moža, ki ne zakliče: Ne, mandata iz rok take stranke ne sprejemem!

Gospod doktor Gregorčič! Te besede naslovljamo na Vas. Vaša stranka je storila vse tisto, kar podtika naši in kar obsoja Vaš list. Premislite to, zraven pa se ozrite še v Trst, kjer ječi danes v bolnišnici, žrtev klerikalne gonje, pokrit z ranami, ubogi Andrej Živec, katerega so oropali klerikalni zdijanci najdražjega na človeškem telesu, — otesa! Ozrite se tje doli, g. doktor! Vi ste voditelj klerikalne stranke; zato tudi moralno odgovoren za njeno početje! In ako je le še kaj močnatosti v Vas, morate zaklicati: Ne, mandata iz rok take stranke ne sprejemem!

— 40 —

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Zgubil si očeta in mater! Sirota si, kupi si torej za tolažbo sužnjico. Ona mora seveda nekje stanovati, torej jej Vinicij najame stanovanje, v katerem najdeš tudi ti zavetje; mora se oblačiti, torej Vinicij plača njeno obleko; mora jesti, torej jo bo Vinicij živil.

Oh, kako težavno je življenje! Kje so oni časi, ko je za udarec bilo moči dobiti toliko boba s slatinino, da ga je komaj obdržal z obema rokama, ali kos kozjega črevesa, nalit s krvjo, tako dolg, kakor roka dvanajstletnega dečka. Toda tukaj-le je ta zlod Spor! V krčmi najlože kaj poizve človek.

Tako govoreč sam s seboj, je stopil v krčmo, dal si prinesiti vrč črnega, in videč nezaupen gospodarjev pogled, je izvlekel iz mošnjička zlati denar ter, položivši ga na mizo, rekel:

„Zelo sem se trudil danes s Seneko od ranega jutra do poldne, in tu imam ono, s čemur me je moj prijatelj obdaroval za na pot.“

Okroglo oči Sporove se pri pogledu na denar še povečajo in vino je takoj stalo pred Kilonom. Ta pa, namočivši vanj prst, načrta ribo na mizo ter reče:

„Ali veš, kaj to pomeni?“

„Riba? Nu, riba je to, riba!“

„Bedast si, ako prilivaš toliko vode k vinu, da se more v njem najti riba. To je znak (simbol), ki na jeziku modrijanov pomenja: nasmeh Fortune. Ako bi bil uganil, bi se nemara tudi tebi nasmehljala sreča. Pazi, da boš znal ceniti modroslovje, pravim ti, ker sicer jo zamenim za krčmo, k čemur mi moj osební prijatelj Petronij že dolgo prigovarja.“

XIV.

Več dni po tem dogodku se Kilon nikjer ni pokazal. Vinicij je od trenutka, ko je izvedel od Akte, da ga je Ligija ljubila, še stokrat močnejše hrepenel, da bi jo našel. Iskal jo je tudi sam, ne hoteč se ob enem poslužiti pomoči cesarjeve, kateri je bil še vedno v skrbeh radi življenja male Auguste.

Niso pomagale žrtve, darovane v templju, niti zdravniška veda, ali čarodejna sredstva, katerih so se naposled poslužili. Čez teden dnij je dete umrlo. Žalost je legla na cesarjev dvor in nad ves Rim. Cesar, ki je pri rojstvu dateta kar norel od veselja, je norel sedaj od obupa in, zaprši se dva dni v sobo, ni ne jedel, ne pil, in dasiravno so v palačo dospeli tolpe senatorjev in augustijanov, ki so mu prišli najavljati žalost in sočutje, vendar ni hotel nikogar videti. Senat se je sešel k izvanredni seji, v kateri je bilo umrlo dete proglašeno za boginjo; sklenili so, naj se postavi tempelj in pri njem nastani posebni duhovnik.

V drugih templjih so se doprinašale otroku na čast žrtve; zlivali so se njeni kipi iz dragocenih kovin, in pogreb je bil pravcata svečanost, pri kateri je narod občudoval neizmerno žalost cesarjevo ter jokali z njim vred, stegal roke po darovih ter se pred vsem drugim zabaval nad nenavadnim prizorom.

Petronija je ta smrt močno vznemirjala. Bilo je znano po vsem Rimu, da jo Poppeja pripisuje čarom. To so ponavljali za njo tudi zdravniki, ki so na ta način mogli opravičiti brezuspešnost svojega truda, ter duhovniki, katerih žrtve so ostale brez posledic, in zaklinjači, ki so se bali za svoje in drugih življenje. Petronij je bil sedaj vesel, da je Ligija zbežala. Ker ni želel nič hudega Aulovim, ker je želel vse dobro sebi in Viniciju, radi tega ko je bila v znamenje žalosti pred palačo postavljena cipresa sneta, se je napotil k zaslišanju, dovoljenemu senatorjem in augustijanom, da bi se prepričal, koliko je pripisoval Nero vere govoric o čarih, ter da bi zabranil slabe nasledke, ki bi nemara vtegnili nastati iz tega.

Poznavaje Nerona, je dopuščal, ko bi on čarom tudi ne verjel, da se bo vendar delal, da veruje že radi tega, da pokaže s tem čim večjo tugo, da bi se nad komursibodi mogel maščevati, in končno, da bi se branil mnenju, da so ga bogovi jeli kaznovati za zločinstva.

Petronij ni verjel, da bi cesar lastno dete v resnici in čez mero ljubil, dasiravno je bil strasten v svoji ljubezni; prepričan je bil, da bo pretiraval svojo bolest. In ni se motil. Nero je zaslišal izrazu sočutja senatorjev in vitezov z licem kakor iz kamena, z očmi, uprtimi v jedno točko, in bilo je videti, ako pri tem zares trpi, da ob enem misli tudi na to, kako ta njegova bolečina vpliva na navzoče. Posnemal je Niobo ter predstavljal roditeljsko žalost tako, kakor bi jo predstavljal igralec na odru. Ni pa znal vstrajati v molčočih, to je v okameneli bolesti, kajti časih se je jel zvijati ter sipati si prah na glavo, časih pa je glasno tarnal.

(Dalje pride.)

Toda konečno: Kandidat klerikalne bande ste, ali mandata se nimate, ker večina volilnih mož je izvoljena proti Vam. Upamo tudi, da ta večina ostane zvesta dani besedi!

Dopisi.

Iz Deskel, 11. decembra. — Odgovor „Soči“ naslovil je naš sicer prečastiti ali in politično zelo konfuzni gosp. Feltrin, dolgo klobasarijo, kateri pa pri najbolji volji ne morem priti do dna; potrudim se pa, da kolikor možno stvarno odgovorjam.

V prvi vrsti hočem malo otipati političen evangelij našega gosp. nuncia, katerega je, kakor iz dopisa razvidno, v zadnjem času popolnoma spremenil. Da se razumemo, treba vedeti, da je naš gosp. nunc ostaneč one stare garde, katera je še pod Tonkli-Mahničevim vodstvom tako brumno po istem „iskrenem slovenskem narodnjaku poštenjaku dr. Gregorčiču“ udrihala, katerega sedaj v deveta nebesa dviguje! Sicer so pa tempi passati, ali je vendar res, da variatio delectat.

Po vašem mnenju, Reverende, pristasi „Soče“ niso kristjani, in vendar ste na dan volitve pri „Sočanu“ celo obedovali in koj po volitvi bil na beri pri njem. Ali se niste takrat bali, da Vas ne bi zlodil gorkega požrl? Pa brez zamere!

Po Vaši in ne „Sočini“ teologiji (o je) bi bil torej volilni mož V. kur. v slučaju, da ne voli po Vašem, antikrist, če prav je ključar hiše božje! Ali veste pa, Reverende, čegava je hiša Božja materijelno? Ali ne veste, da ima občina vsaj toliko pravice do iste kolikor Vi? — Zato pa je tudi popolnoma opravičena zahteva občinarjev, da voli ključar kandidata narodno-napredne stranke, kar se tudi zgodi!

Drugima dvema možema v četrti kuriji pa obetate, da bode za-nje molil, ker nista po Vašem zadosti zavedna, torej vendar le nista antikrista in tudi smrtni greh jima bo odpuščen, kojega so vsi napravili, ker niso Vas volili! Povejte mi odkrito, Reverende, ali sprevidite, koliko ste veri škodovali, ali morda celo zahtevate, da pridemo vsi ti k Vam k spovedi, da nam daste odvezo; zahtevamo pa, da nam vsaj pojasnite, kako naj se očistimo smrtnega greha, katerega smo naredili s tem, da nismo Vas volili!

Dosedaj res ni imel nikdo naših občinarjev duš na prodaj, ter ste Vi, Reverende prvi, kateri je uvedel korupcijo; ali hočete morda, da Vam navedem imenoma onega moža, kojemu ste izročili denar, da plača popoldne „ceho“ v gostilni? Iz tega najbolje razvidite, koliko je vredno Vaše moralizovanje o podkupljivosti. Res pa je, da se od naše strani niti najmanjše vplivalo na volilce v tem zmislu! Bodite pa uverjeni, da ste zadnjič naše možake takim potom podkupili! — Sram Vas bodi!

Veseli me priznavanje, da ljudstvo veliko plačuje v denarju in blagu za svoje duhovnike; iz tega pa bi morali Vi izvajati, da je tudi ljudstvu prosto, da voli in dela po svojem prepričanju, ter da imajo tudi drugi, kateri niso sicer toliko let hlač po šolskih klopih trgali, kakor Vi, vsaj toliko pravice, da izražajo svoje mnenje, ne da bi z istim smrtnim grehom delali!

Sicer pa ste Vi po mojem mnenju ne le služabnik Božji, ampak tudi služabnik ljudstva, katero Vas plačuje, in kot takšen menda veste, kaj je Vaša prva dolžnost! Sapienti sat! — Na Vaše poslano v „Prim. Listu“ pa Vam odgovorjam po točkah sledeče:

1. Res je, da je bila udeležba pri volitvi v razmerju drugih let ogromna, ker je glasovalo čez 70 volilcev.

2. Res je, da so bile ožje volitve v obeh skupinah ter da ste Vi pripeljali še zadnji hip veleposestnika k volitvi, kateri pa v IV. kuriji niti volilne pravice nima. Nadejamo se pa, da bode gosp. veleposestnik pri prihodnjih volitvah mož, kakor je bil vedno; v premislek naj mu bode, da o njegovih lešenih skrbih ne določa gosp. nunc, ampak — občina.

3. Res je, da je Feltrin vikar in ne kural.

4. On je res žugal s smrtnim grehom onim, koji njega ne volé, ter sem pripravljn, mu to sodnijskim potom dokazati!

5. Res je, da je suntu proti Tumi ter učiteljem, utemeljeva da je Tuma kriv, da so se učiteljem plače povisale (castitam gosp. doktor) ter ako njega zopet izvole, da bodo kmetje morali še večje davke plačevati! (Prav zadnja „Gorica“ je pa dokazala, da so se

doklade še znižale. Ergo je gosp. Feltrin ljudstvo ščeval z lažjo. — Op. stavca.)

Reverende! Ko sem to zopet prečital, vprašal sem se nehoté, ali je mogoče, da duhovnik, in Vas se je vendarle prištevalo med najboljše, vedoma tako neresnico piše; povejte, ali ste se potrkali, predno ste drugo jutro stopili pred altar Božji, na prsi, ter ali ste bili prepričani, predno ste darovali najsvetejšo daritev, da Vam je vsega-mogočni odpustil!?

Nočem izliti svojega žolča nad ono stranko, koji Vi pripadate, kakor ste to Vi storili, ampak ravnam se po Odrešenikovih besedah, ter pravim z njim: Oče odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!

Deskljanski občinar.

Volčjigrad. — Dopisi iz naše vasice so „bele vrane“. Malokdaj zagleda beli dan dopis iz naše vasi v kateremsi bodi časopisu.

V 98. šte. „Gorice“ pa beremo dopis, ki je priromal iz naše vasice iz tabora „črne teme“ in ni „bela“, ampak „črna“ vrana.

V malih vrsticah javlja svetu, da je o priliki volilnih mož samo 13 mož glasovalo z nami — „naprednjaki“! Pravi, da so se v Komnu napili na kredit „narodno-napredne“. Dalje piše, da so se napili „tuma“ vina in so postali — „tuma“ — Temu se ne čudimo, kajti to pride iz umazanih ust nesramnega hudobneža. Ako jih je glasovalo 13, ali več, ali manj, to je pač malo pomenljivo. Vsekako je bila z maga „narodno-napredne“ sijajna, in to na veliko žalost in jezo onih živčih in tavajočih se v — „črni temi“!

Veseli nas pa, da so se naši „narodno-napredni“ možje v naši vasi otresli farškega jarma in brez strahu oddali svoje glasove za narodno-napredno stranko. Kdo bi jim torej zameril, ako so vsled sijajne zmage pili in bili veseli? — To more zameriti le oni, ki nima pojma o volitvah in ki živi med zidovi — v „črni temi“ — in se boji liki sove svitlobe.

Imenovati nas, zavedne volilce, „tuma“, znati, da je mož, ki je to pisal, zares — bedak in omejen farški zlobudrač. Tudi pravi, da so pokazali „Soči“ vrata in da se to zgodi tudi s „Primorcem“. Slobodno! Vidi se pač, kje vlada „tema“. A za „temo“ mora priti svitloba, in upamo, da tudi v naši vasi bode se kmalu „terna“ umaknila — svitlobi. Nadalje piše dopisnik, da je nekdo napisal nekemu posestniku po noči ime dr. Tuma na vrata, in da je oni posestnik potem ono ime zbrisal. — Temu se dopisnik roga. Lepo omiko pač imata oba, to je oni, ki je ime zapisal, in oni, ki je o tem „Gorici“ poročal. Kaj bi se bilo pa zgodilo, ako bi bil kdo naše stranke napisal nasprotniku dr. Gregorčič na vrata?!

Konečno se omeni, da je neki oltarni mojster glasoval za narodno-napredno stranko in da je s tem baje dokazal, da ne mara več delati oltarje.

Gosp. dopisnik — vidite — tako postopajo možje, ki volijo po svojem prepričanju, ne boječ se zamere. Vi bi gotovo tako ne storili, ker niste nepristranski, in se bojite zamere v taboru „črne teme“.

Za pravico in resnico iti v boj, je pa značajno, in značajan je oni mož, ki je tako storil. Če mu tudi zameri dopisnik „Gorice“, je dotičnemu toliko žal, kakor za lanski sneg.

To naj si g. dopisnik zapomni, in svetujem mu, naj prosti čas, ako ga kaj ima, porabi za boljše delo, nego za pikanje po časopisih, kajti mi smo glasovali za narodno-napredno stranko in vi za „črno temo“ — pa mirna Bosna! Posestnik.

Iz Podgore, dne 10. dec. 1900. — V zadnji dopis od tu se je vrnila pomota. Resnici na ljubo bodi povedano, da sta gg. Golob in Mašera stala pri komisiji kot nepoklicana kontrolorja, ne pa kot člana volilne komisije.

Resnici na ljubo naj bode pa tudi omenjeno, da vse pisanje v dopisu iz Pevme v „Gorici“ je brezvestno zavijanje resnice, oziroma nesramna laž. Kajti od naše strani se ni ponujal ne denar, pa tudi se ni plačevala pijača v podkupovanje volilcev, nasprotno pa je resnica, da so klerikalci z denarjem, vinom in mesnimi jedmi (bil je petek; najbrže so dobili od kardinala za to dovoljenje!) podkupovali in navduševali ljudi za njih „dobro stvar“.

Priča to imamo dovolj.

Kar se tiče preč. dopisnika iz Pevme, pa bodi povedano, da od naše strani ni

nikdo hujskal ljudstva, pač pa je kural Budin, potem ko je bil „slovesno“ postavljen na „uft“, hujskal množico in rabil besede: Le dajte, če tudi se stepemo.... jako lepe besede iz ust „namestnika božjega“!

K sreči so bile ovčice bolj pametne kot pastir, in zaradi tega niso slusale. Ali vsejedno se je naslo nekaj „kostrunov“ v njih sredi, ki so ponoči oblatili hišo obče čislane g. podžupanu Klanjščeku Josipu, ker je po lastnem prepričanju volil.

Roka pravice jih zasleduje in jim v slučaju, da se jej posreči, uloviti jih, voljno vstreže, da bodo to zimo nekaj časa pri sv. Antonu mraza trpeli.

Tu pometajta, ljuba „Primorski List“ in „Gorica“, pred svojim pragom, tu rabita močne melle, a pazita, da nas pri snaženju svojih smetij po krivičnem ne onesnažita!

S Krasa. — Volitve volilnih mož so pri nas končane. Od 59 glasov v V. kuriji dobi naša narodno-napredna stranka nad 40 glasov, in to je velika večina v našem okraju. Enako je razmerje v IV. kuriji. Ako storijo v gorškem in tolimskem okraju naši pristasi svojo dolžnost, zmagamo na vsej črti.

Zaradi teh lepih uspehov naše stranke se je v nedeljo po naših cerkvah kar besnelo. Vse pridige so se vrtele v kolobaru volitve državnoborskih poslancev. Rekalo se je ljudem, da ima naša stranka „svitlombo“ za „temo“ in „temo“ za „svitlombo“. Nasim se je predbacivalo „zapeljevanje“. — Naš narod pa je dandanes tako razsoden, da spoznava, kdo ima prav.

Kdo je pa zapeljivec, ni treba mnogo tuhtati. Ako se le malo ozremo po našem Krasu, spoznamo na prvi pogled, kje so „zapeljivci“.

Kraševci smo dandanes v volilnem boju izkušeni možje, ali razni nasi gg. nunci mislijo, da nas bodo še vodili na vrvice. Pa ti časi ne pridejo več nazaj, kajti mi dobro poznamo, kje je „tema“ in kje je „dan“.

Ostanemo torej mož-beseda in volili bodemo kandidata narodno-napredne stranke.

Mi znamo, da:

Danes ne gre ne za véro,
nego za farovsko béro;
torej ne volite Toneta
profesorja „An“!

Kmet.

Domate in razne novice.

Poziv čutečim srcem. — V uvodnem članku je napisano poročilo, kako strašna nesreča je zadela brata Antona in Andreja Živca v Skopem, ki sta, zlasti Andrej, žrtve klerikalne gonje. Brata Živca nista bogatina, marveč preprosta kmeta, zato še toliko bolj usmiljenja vredna. Anton je toliko pobit, da dolgo časa ne bo za delo, Andrej pa najbrže nikdar več. Anton Živec je udovec in oče 5 otrok, brat Andrej pa je samec, ki živi pri njegovih hiši. Vseled nesreče, ki je posledica divje farovške komande, je pahnjena družina Živčeva v bedo. Zato pozivljemo naše so-misljenike, da s čutečim srcem priskočijo na pomoč ubogi družini, katere oče je bil pobit in ostane dlje časa nesposoben za zaslužek kruha edino le radi tega, ker ima svoje prepričanje, ker je delal za našo stranko. Pri-skočite na pomoč žrtvi klerikalcev! Spomnite se je v veselih družbah in drugodi! Vsk dar je dobro došel. Darove sprejema „Goriska tiskarna A. Gabršček“ v Gorici. Na pomoč ubogi družini! Čuteča srca, zbudite se!

Osebene vesti. — Davčna kontrolorja Evg. Bigatto in Iv. Slokar sta imenovana davkarjema v IX. plačilnem razredu. — Ministerski predsednik je imenoval ministerjalnega podtajnika dr. Ernesta Frana Pipitza okrajnim glavarjem na Primorskem.

Smrtua kosa. — V Sežani je umrl upokojeni župnik zlatomašnik Ivan Vovk. Pokojnik je služboval mnogo let v Bazovici ter je bil poznat kot pravi duhovnik in zvest narodnjak. — Danes so položili k večnemu počitku dekana Ivana Vesela v Trnovem pri Ilirski Bistrici. Pokojni dekan je bil poznat kot vrl mož in je bil na glasu tudi kot slovenski pesnik. Blagi mož je določil svojim glavnim dedičem družbo svetega Cirila in Metoda. Bodi mu večten spomin! — Dostavljamo, da je prav zdaj v tisku v naši tiskarni znamenito delo „Ruska antologija“ v slov. prevodih; izide v „Salonski knjižnici“. Obsega prevode iz vseh boljših ruskih pesnikov; oskrbelo jih je 9 slov. prelagalcev, a zbral in uredil jih je ranjki Vesel. Več o priliki.

Volilno gibanje. — Volitve volilnih mož so docela dovršene. Na Krasu so bile na par krajih volitve razveljavljene radi formalnih pogrskov. V Štjaku smo na ta način izgubili jednega moža, a v Gabrovici smo vse dobili.

Večina v obeh kurijah se je že izrekla za narodno-napredno stranko, kar imamo dognano po imenih. Videli pa smo, da šteje

klerikalna stranka med svoje take volilne može, ki so celo vrli z a u p n i k i naše stranke. Nič čuda, ako je spravila na papirju večino za-se.

Priznavamo pa, da večina prav gotovih naših mož ni velika; klerikalci pa imajo zanesljivi glasov precej pod polovico; tisti glasovi pa, ki plavajo vmes, bi bili večinoma raje danes nego jutri — naprednjaki. Zato upamo, da klerikalci slabo računajo, ako menijo, da se jim posreči lov na volilne može, kakor zadnjič meseca januarja. Morda pa znajo čarati s svojim pobožnim zlatim tele-tom? Pozor!

S Krasa prihajajo čudni glasovi o agitaciji klerikalcev. Po vaseh so bila naročena ker cela teleta za klerikalne volilce. Vina je bilo po cele hektare na razpolago! Čudne razmere po Krasu! V naših hribih kaj podobnega ni v navadi!

Volitve volilnih mož so bile znamenita šola za naprednjake. Kjerkoli so klerikalci krpali volilne imenike, so bili naravnost skandalozno sestavljeni, n. pr. v Podgori, St. Petru, Devinu, St. Andrežu, Lokavcu itd. Vera in cerkev pa sta trpela toliko, kolikor se nikdar poprej!

Te volitve so tudi pokazale, kako veliko je pri nas — klerikalnih učiteljev. Ti so delovali z vso žilavostjo, brez slehernega strahu pred katerimi nasledki, dočim so bili napredni učitelji skoro brez izjeme polni obzirov. Sploh je bilanca ta: klerikalni učitelji trikrat odvajajo delo naprednih tovarišev. Zato naj klerikalna stranka hvaležno prizna sodelovanje učitelstva. Da pa vsi učitelji vendar ne morejo trobiti v klerikalni rog, je tudi umevno samo po sebi.

Tolovajstvo v Skopem. — Kadar je treba kako reč zvrčati na naprednjake, takrat je „Gorica“ kaj nagla na delu, da morejo kazati pobožni njeni pristasi, kako se jim povsodi godi krivica! V dopisu iz Skopega v zadnji številki že odvrčajo krivdo od svojih pristav ter kažejo na naše, čes, glejte jih, kako so, dočim ostane dejstvo, da klerikalci so napadli Živca Antona, ga vrgli ob tla in nevarno ranili, njegovega brata Andreja pa razmesarili tako, da ne bo živ dan več za rabo! To dejstvo stoji, ali ga odvrčajo, da se morejo potem izgovarjati, da se jim krivica godi. Sploh pa se jim godi vedno le krivica! Ker se jim je godila takó dozdnevno krivica, so postavili na zatožno klop dr. Tumo. Ko je bil oproščen, so čutili, da se jim godi krivica, izgovarjali pa so se s subjektivnim mnenjem sodnikov. Ker se jim je godila krivica, so zatožili Gabrščka. Bil je oproščen. Zopet so tarnali o krivici, izgovarjali pa so se na to, da ga je obsodil svet. Torej na to stran „zmagali“, kakor prej s subjektivnim mnenjem. Ko je bila „Gorica“ pred sodnijo in obsojena, so tarnali zopet, kakor bi jim bili storili porotniki krivico, da bodo morali iskati na Dunaju pravice. Vedno le krivica, in oni so vedno na vrhu kakor olje. Kjer so propadli pri volitvah, je bila krivica, zmagali pa so pred Bogom. Torej vedno krivica, ali vsejedno zmaga; vedno na vrhu kakor olje! In v gorenjem slučaju v Skopem bo prav tista! Ze kriče, da se jim godi krivica, že lažejo o naprednjakih, in kadar bodo tolovaji obsojeni, jih bodo zagovarjali, tarnali bodo o krivici in govorili celo o mučenikih, torej zopet nekaka „zmaga“! Tako dalje premišljeno po načrtu. Dejstvo pa ostane, da klerikalna druhal, nahujskana po farški gonji, ravnoprav ginjena, je napadla ubogega Živca samo zato, ker je pristal narodno-napredne stranke, ki je delal za-njo v Skopem. Brat mu je prišel na pomoč, da bi ga resil iz tolovajskih krempljev. Kaj so storili? Pograbilo so ga ter ga razmesarili. Zakaj? Zato, ker je brat Antona in ker ni klerikalni pristav. Kaj vendar sta sploh jim storila oba Živca, in kaj posebno Andrej, ko je prišel branit brata? Nič. Edino le politična razdivjanost, ki je sad farovške gonje in zlorabe vere, je razdivjala ljudi ter jih privedla tako daleč, da so storili zločin. „Gorica“ bo zavijala vso reč po svoje, kakor zna, ter odvrčala čitatelja od predmeta drugam, ali ne pomaga nič, ker dejstvo ostane: Klerikalna politika je provzročila zlo-dejstvo v Skopem, klerikalna stranka ima na vesti ubogega Živca, in ta stranka, kateri naceljuje dr. Gregorčič, je storila korak naprej, in prišla je do — pobijanja. To je sad farške gonje in politike! Slepci, spregledajte!

Kdo ima prav? — „Soča“ je povedala, da je naša stranka dosegla večino volilnih mož, a „Gorica“ zopet trdi, da je večina na klerikalni strani. Kdo ima prav? — „Gorica“ gotovo računi, da doseže večino sele odslej do volitev, ki so tajne, a moč klerikalcev in njih zlata velika. Kar se je pa ponesrečilo zadnjič, ne sme se zdaj; v januarju ni bilo povsod tako odločilnega boja že ob volitvah volilnih mož! Vse drugače je zdaj! Naša stranka razpolaga z večino na napredni program izvoljenih mož, dočim se je dogodil klerikalcem maler, da štejejo celo zaupnike in člane izvrševalnega odbora naše stranke — za svoje. Ako so proglasili celo vse volilce v Desklah za svoje, potem seveda so naredili tako lep račun, da kaže klerikalno večino. Toda mi se ne slepimo na tak način, ali tudi ravno ne pri-segamo na vsakega moža, izvoljenega za našo stranko. V ognju se zlato čisti. Nasi volilni možje bodo postavljeni na skušnjo na dan volitve poslancev. Ako so vsi možje poštenjaki, bo zmaga gotovo naša v obeh kurijah; ako bomo imeli izdajalcev,

Povšanje davka na žganje. — Vlada narčt glede doklade na državni davek od žganja, s katerim se bodo peali razun iste skega vsi dezelni zbori, obsega 15, deloma zelo obsirnih paragrafov, in doloa novo doklado na žganje 20 vinarjev od vsakega litra. Skupni novi dohodek ceni vlada na 19,200.000 kron. To novo doklado bodo po birali vseskozi državni organi in torej de zeli ne bo provzročala nikakih sitnostij. Do hodek se razdeli v sorazmerju s konsumom žganja mej posamezne dezele takole: največj delež dobi „dezela žganja“ Galicija, namre 5,715.984 kron, potem Češka 3,793.101 Nizja Avstrija 2,171.198, Moravsko 3,182.899 Slezija 1,070.642 (1), Štajersko 658.985

Koroško 513.784, Kranjsko 323.488, Tirolsko 459.751, Dalmacija 106.062, Gor. Avstrija 184.564, Solnogrsko 114.586, Goriško-Gradišansko 65.312, Istra 64.881, Trst 94.764, Bukovina 635.041 in Predarlško 44.928 kron. Za one dežele, ki so dosedaj pobirale višjo določilo, kakor n. pr. Štajersko in dr., izjavlja vlada, da bo tudi nadalje dovolila primerno znižano samostojno deželno naklado. Na ta način bo marsikatera dežela oškodovana za nekaj tisočakov.

Književnost in glasba.

„Pod oknom“. — Samospev za bariton s spremljevanjem klavirja. Zložil ob stoletnici Prešernovega rojstva dr. Gajmir Krek. Založil L. Schwentner v Ljubljani. Cena K 1.60 h; po pošti 5 vin. več. Slavnoznana in razširjena pesem „Luna sije“ je zadobila v gosp. dr. Kreku novo moč, katere je isto spravila v krasen samospev za bariton, spremljan s klavirjem. V kolikor nam zagotavljajo muziki, je delo lepo in vsega priporočila vredno, ob enem pa je primeren spomin na Prešernovo 100-letnico, katero smo baš obhajali.

„Zimska idila“. — (Balada, besede A. Askerca). Za srednji glas s spremljevanjem klavirja, uglasbil Risto Savin ter posvetil prijateljsko gosp. dr. Beli Stuhacu (znanemu štajerskemu pevcu). Cena K 1; po pošti 5 vin. več. Komisijonalna založba pri gosp. L. Schwentnerju v Ljubljani. Krasna Askerceva balada „Drsijo pisane sani“ v tej skladbi se gotovo priljubi prijateljem petja in glasbe. To je že 7. delo g. skladatelja, kar kaže na njegovo zmožnost in priljubljenost njegovih skladb.

Prešeren in Slovanstvo. — Prof. Fran Ilesič je spisal povod 100-letnice razpravo pod tem naslovom, katere je izšla v Ljubljani v zalogi L. Schwentnerja. Gosp. profesor razvija v knjigi razmerje Prešerna do drugih slovanskih narodov ter ga slika tudi, kako je stal proti svoji dobi v slov. zgodovini. Studija je na mestih zanimiva, na mestih pa se glase razne trditve in izvajanja naravnost neverjetno! Knjiga stane 70 vin., po pošti 5 vin. več.

Novi domovinski zakon s postavnimi določili, temeljem kojih morejo zadobiti tu in inozemci domovinstvo v avstrijskih občinah. Spisal Rudolf Starovasknik. Cena 60 vin. Natisnila in založila tiskarja Ig. plem. Kleinmayer in Fed. Bamberg v Ljubljani. Že naslov pove, s čim se bavi knjižnica, ki je sestavljena prav pregledno in praktično v prikupljivi obliki. Prizadeži naj sežejo pridno po njej, ker dobe v isti točni, potrebna navodila.

VELIKA ZALOGA ŠIVALNIH STROJEV IN DVOKOLESA SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

ulica Municipio št. 1
mehanična delavnica v Nunki ulici št. 16.

V zalogi imamo nad 100 šivalnih strojev vsake vrste na razpolago, kakor za šivlje, krojače, čevljarje in sedlarje, tudi za umetno vezanje (Sticker). Nahajajo se tudi v zalogi dvokolesa prvih tovarn kot avstrijskih in inozemskih.

Brez konkurence!
Cene so od gl. 90 naprej.
Z nami je vsaka konkurenca nemogoča!

Se toplo priporočamo z odličnim spoštovanjem udani
SAUNIG & DEKLEVA.

Anton Obidič,

čevljar

v Semeniški ulici št. 4

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Podpisana priporočata slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svojo novo urejeno
prodajalnico jestvin.

V zalogi imata tudi raznovrstne pijače, n. pr.: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goružice (Senf), Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodovo mlo ter drugo v to stroko spadajoče blago. Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici št. 1

v lastni hiši, kjer je »Trgovska obrtna zadruga«

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Nova knjigovoznica,

preskrbljena po najnovijih zahtevah in z najnovijimi pripravami

v Gorici, Gosposka ulica št. 7
(v hiši »Gor. ljud. posojilnice«).

Priporoča se slavnemu krajinu šolskim svetom in učitelstvu za prevozav šolskih knjižnic in sploh za vsako delo, bodisi v popravo ali novo izdelanje, za kar zagotavlja trpežni izdelek in točno postrežbo po jako kulantnih cenah.

Rojakom v mestu in okolici se priporoča udani

Ivan Bednařik,

lastnik knjigovoznice.

Tovarna tamburica
3. Stjepušin

SISAK

(Hrvatska)

Na zahtevo pošilja vsakomur brezplačno ilustrovane cenike.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče nirnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni venci. — Mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 235-8

KAVA

DRUŽBE

SV. CIRILA IN METODA V LJUBLJANI

Ivarina je najboljša cikorija.

ZALOGA

PRI

IV. JEBAČINU

V LJUBLJANI.

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si usiljevati drugih izdelkov cikorij, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, to je cikorija ali: **„Kava družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“**

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri: **IVANU JEBAČINU** v Ljubljani.

Tovarna lanenega cvilna

Jos. Iv. Langer

Post Bukowitz pr. Hohenstadt na Moravskem

priporoča svoj izdelek **všečen v trajni svetlobi barvi** za ročno izdelovanje čipk dva-, tri- in večkratno vseh števil in barv.

C. kr. vsakteremu privilegirani kroji, koj razumljivi krojiti. Kar napove iz knjige tabelna mera, to izpolni vsake velikosti in mode.

MARTIN POVERAJ

v Gorici,

civilni in vojaški krojač,

z zalogo najfinjšega blaga.

Edino na Travniku št. 22. I. nadstropje.

Ima svoje izberne zalogo vsake vrste blaga za obleke iz inozemskih in avstrijskih tovarn in gotovih oblek, dežnih plaščev, tudi za dame, sezono.

Velika izbér:

zavratne in ovratnike, gotovega perila in srajce Jüger ter vseh drugih k oblekam spadajočih priprav za vsaki stan po najnižji ceni.

Sprejemajo se naročila za izdelov. raznih oblek jaket, pelegrin, dežnih plaščev, tudi za dame, po najnovejši modi.

Važno za vsakega!

Razprodaja!
Za neverjetno nizko ceno, za samo g.d. 2-95 se vdobi krasno garnituro, imajočo naslednjih štirinajst dragocenih krasnih predmetov:

Važno za vsakega!

- 1 žepna ura iz niklja Anker-Rem. (na željo posrebrnjena) s krasno vdelanim okrovom, natančno regulirana s 3-letnim jamstvom ter etui.
- 1 eleg. oklopna verižica iz niklja ali goldina s privezki vred. Parizni sistem.
- 1 kravatna igla iz goldina z vdelanimi briljanti
- 1 par pozlačenih zapestnih gumbov. Znamka rantie.
- 1 garnitura gumbov iz goldina za predsrajčnike in ovratnike; 5 komadov.
- 1 par uhanov iz pristnega srebra, uradno zaznamovana.
- 1 prstan iz goldina z eleg. kamnom.
- 1 pomanjševalno žepno zrcalo v etui.

Teh štirinajst krasnih in dragih predmetov z uro Anker-Rem. razpošilja za samo gl. 2-95, proti povzetju ali naprej poslanim zneskom tvrdka

Bratje Hurviz,

Eksportna hiša, Krakau, Stradom 17 (Avstr.)

Kar ne uraja se tekom 8 dni sprejme nazaj ter denar vrne, da se kupovalec nima bati nikake nevarnosti.

Bogate ilustrovane kataloge vseh dragocenosti zastoj in franko.
Sprejemajo se preprodajalci in agentje.

Prva slovenska trgovina z železjem v Gorici

Konjedic & Zajec

(prej G. Darbo)

pred nadškofijo št. 5. Podružnica konec Raštelja št. 2.

Zaloga v ulici Morelli št. 12, v Gosposki ulici št. 7, v posojilnični hiši.

Priporoča po najnižjih cenah svojo bogato zalogo najboljšega štajerskega železa, železne, cinkaste, pocinjene in medene ploščevine, orodja za razne obrti in pohišnega, štedilna ognjišča, peči, cavi in predpečnike, nagrobne križe.

Vsakovrstne okove za pohištvo in stavbo. Prevzemata vse naročbe za vsakovrstne stavbe in druga podjetja.

Glavna zaloga za Gorico in okolico izdelkov c. kr. privilegovanih livarn.

Pripoznano najboljših patentovanih kotlov gosp. Nussbaum-a v Ajdovščini po tovarniških cenah.

Edina zaloga najboljšega koroškega Acalon in Brescian-jekla.

Zaloga Portland in Roman-Cementa, kmetijskih strojev iz prvih tovarn. Kupujeta staro železje in kovine po najvišji dnevni ceni.

Za bolne na želodcu!

Vsakemu, kateri si je pokvaril želodec, bodisi da se je prehladil ali prenapolnil želodec, jedel slabo pripravljeno, neprebavljivo, pregorka ali premlazna jedila, ali sploh neredno živel, tako da trpi na **gorečici, želodčnem krču, tlačenju želodca, težkem prebavljanju ali zastajenju**, bodi priporočeno dobro in izvrstno domače zdravilo, katero je že mnogo let v rabi. To zdravilo je

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Ullrich-ovo zeliščno vino je pripravljeno iz pristnega vina in izvrstnih zdravilnih zelišč, krepi in oživlja želodec, ozdravi vse želodčne bolezni in pospešuje obnavljanje sveže krvi. Ako se rabi zeliščno vino pravčasno, se vse želodčne bolezni skoraj takoj ozdravijo. Ne sme se toraj obotavljati in se mora že pri glavobolu, riganju, deravici (zgaga), napenjanju, bljuvanju takoj rabi. Večkrat izkušeno vse te bolezni, ako človek parkrat pije omenjeno zeliščno vino.

Ako se človeku rapaka in ne more na potrebo, čuti nekako tesnobo, klanje (madron), srčno utrujenost, brezsenost, kakor tudi zasedanje krvi v jetrih, vranici in vratnici (hemoroidi). Zeliščno vino ozdravi vse to hitro, odpravi neprebavljivost in o'strani iz želodca in črev vse nepotrebne in nerabljive snovi.

Medlost, bledost, pomanjkanje krvi in oslabelost so navadno posledice slabe krvi in bolnih jeter. Ako se nima apetita oslabi, a glavobol in noči prebije brez spanja upliva tako nanj, da začne hirati. Zeliščno vino pomaga zopet, okrepi životno moč. Zeliščno vino pospešuje apetit, prebavo in reditvo, pospešuje delovanje krvi, pomiri razdražene žilice in obudi veselje do življenja. Vse to dokazujejo mnoge zahvale in priporočanja.

Zeliščno vino se dobi v steklenicah po gl. 1-50 in 2- v lekarnah v Gorici, Korminu, Ajelu, Cam-lungu, Gradežu, Romansu, Fiumicelu, Gradišču ob Soči, Ronkahi, Ogleju, Trzinu, Kanalu, Vidnu, Palmanovi, Tolminu Idriji, Ajdovščini, Sežani, Vipavi, Portogruaru, Trstu itd. kakor tudi po vseh I-karnah avstro-ogrske monarhije in bližnjih deželah. Lekarna G. Cristofolletti v Gorici pošilja tri in več steklenic zeliščnega vina po originalnih cenah po vsi Avstriji.

Opominja se na različne ponaredbe!

Zahteva naj se izrecno

Hubert Ullrich-ovo zeliščno vino.

Moje zeliščno vino ni nikaka skrivnost, ono obstoji iz: Malaga vina 450,0, vin-kega spirita 100,0, glicerine 100,0, rudečega vina 240,0, soka jerebikovih jagod 150,0, črešnjevega soka mane 30,0, kopreca, janeža, helenine korenike, ameriške korenike, korenike svišča in kolmeža 10,0. Vse te dele naj se zmeša!

„Ljubljanska kreditna banka“

v Ljubljani
Štalske ulice št. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev, zastavnih pisem, srečk, novcev, valut itd. po najkulantnejših pogojih.

Posojila na vrednostne papirje proti nizkim obrestim.

Zavarovanje proti kurznim izgub.

Promese k vsem zrebanjem.

Sprejemanje denarnih vlog na vložne knjižice, na tekoči račun in na girokonto s 4% nim obrestovanjem od dne vloge do dne vzlaga.
Eskompt menije najkulantneje.
Borzna naročila.